

[Juul-Madsen.]

ning taget ud af lovgivningen. Nu er formanden for udvalget ikke til stede, han vil kunne bekræfte over for mig, at der var andre end mig, der havde den opfattelse, at det var det, der ville ske.

Det skete ikke, og det må vi så affinde os med, men det, der er problematikken i forbindelse med lovforslaget og spørgsmålet om beskatning af branderstatning, er jo — og det fremgik måske også af finansministerens lange redegørelse her, som jeg ikke kunne følge i alle detaljer, men som vi jo, hvis vi havde haft lidt mere tid, kunne have fået skriftligt i udvalget, så vi kunne have drøftet den dér — at hvis der er noget, lov om særlig indkomstskat ikke er egnet til, så er det at beskatte i en situation som den, jeg har søgt at beskrive, og som finansministeren har fulgt op, nemlig beskatte erstatning i tilfælde af brand. Det skyldes ganske enkelt, at mens der er et vist rimeligt udgangspunkt i forskellen mellem den 13. alm. vurdering for en ejendom som helhed og en senere salgssum, så er der et meget urimeligt udgangspunkt i forskellen mellem det, vi kalder bygningsværdien, som er lig forskelsværdien pr. 13. alm. vurdering, og som oftest er ansat uden noget som helst hensyn til den egentlige brandforsikringsmæssige status, og så det beløb, der kommer frem, hvis en ejendom i dag brænder, efter at den er fuld- og nyværdiforsikret. Der er en spændvidde her, som er langt større end den spændvidde, der er tale om, når man handler en ejendom, en spændvidde af en sådan karakter, at en skat til finansministeren af brandforsikringserstatningen formentlig vil være langt større end den skat, finansministeren ville kunne tilkomme, hvis den samme ejendom handlede i fri handel, efter at den var genopført efter brand.

Her er et punkt, som hr. Bernhard Baunsgaard har været inde på, og som vi har været inde på i udvalget blandt mange andre, hvor der virkelig var grund til at gå i dybden for at analysere, hvorledes beskatningen af fast ejendom virker i forbindelse med lov om særlig indkomstskat. Det har ministeren ikke ønsket, og derfor kan han heller ikke forvente den store imødekommenthed fra vor side.

Dernæst var ministeren inde på spørgsmålet om et tidligere forslag under VKR-

regeringen — det var nu vistnok for 2 år siden, men lad det ligge. Dette forslag indførte jo ikke skat på erstatning ved ekspropriation, indførte jo ikke skat på branderstatninger, indførte jo ikke skat på fredningserstatninger og dermed et helt nyt grundlag for den beskatningsform, vi her taler om. Det indførte ikke en højere skat på fortjeneste ved afståelse af landbrugsejendomme, det var kun byejendomme, den højere beskatning gjaldt, og vi forhøjede — det er fuldstændig rigtigt — beskatningen af kapitalgevinster fra 30 pct. til 40 pct. Men der er da også en væsentlig forskel på det og så 2 år efter yderligere at forhøje fra 40 pct. til 50 pct. og så i øvrigt forhøje under ét hele den beskatning, der finder sted i forbindelse med salg af ejendom.

Det skal understreges her i mine afsluttende bemærkninger, at uanset de ændringsforslag, der er stillet, og som betyder en lempelse i forhold til ministerens oprindelige forslag, bliver det samlede resultat, at ændringerne vil skærpe beskatningen, og det er jo også det, der er ministerens hensigt.

Men jeg må i denne forbindelse understrege en anden ting, som heller ikke er blevet belyst tilstrækkeligt under udvalgsarbejdet, det er hele problemet med genanskaffelsesprisen inden for samme zone. Det har hidtil været sådan, at der har været enighed om, at når man handlede i fri handel inden for samme zone, skulle spørgsmålet om særlig indkomst ikke være det store problem. Med kommende stigninger på ejendomme og med den skærpelse, der finder sted, vil beskatning i forbindelse med afståelse af fast ejendom blive et stadig større problem, og så hjælper det kun lidt, at ministeren giver henstand, for beløbet skal forrentes, og det hjælper jo da slet ikke, at han giver henstand, når det drejer sig om skat på branderstatning, for her er tale om en ny form for beskatning i denne omgang, idet man jo i dag er fritaget for denne beskatning.

I forbindelse med ministerens mange regnestykker vedrørende særlig indkomst af branderstatning vil jeg sige, at tilbage bliver, at når resultatet af nyværdiforsikring er, at man skal betale f. eks. i mit eksempel godt $\frac{1}{4}$ mill. kr. i skat, skal forrente dem med 8 pct. om året og dermed får en ekstra byrde, så stiller denne lov en sådan skade-